

gift. Indtil tilstrækkelige beløb er opsparet, forvaltes midlerne fra rådighedsbeløbet af rigsombudsmanden.“

8. I § 8, stk. 2, indsættes efter „§ 1, stk. 2“ ordene: „og 3“.

9. § 22, stk. 4, affattes således:

„Personer, der inden den 1. april 1961 har oppebåret de i stk. 3 for tiden 1. april 1960-31. marts 1961 fastsatte tillæg for opsættelse af begæring om aldersrente eller folkepension til henholdsvis det 67. og 70. år (ventetillæg), oppebærer fortsat det pågældende tillæg efter 1. april 1961. Personer, der ville have haft ret til at oppebære dette tillæg, hvis begæring om pension var indgivet inden 1. april 1961, bevarer denne ret.“

§ 2.

I tiden indtil 31. marts 1963 kan folkepension i henhold til § 5, stk. 1, i lov for Færøerne om folkepension uanset bestemmelsen i samme lovs § 1, stk. 1, begæres af kvinder, der er fyldt 61 år, såfremt ægtefællen oppebærer invalidepension eller folkepension i henhold til § 5, stk. 1, og såfremt de ikke selv oppebærer invalidepension.

§ 3.

Denne lov træder i kraft straks og har virkning fra 1. april 1961. De ved § 1 gennemførte ændringer til § 5, stk. 5, i lov for Færøerne om folkepension kommer til anvendelse på personer, der den 1. april 1961 eller senere begærer folkepension.

Bemærkninger til lovforslaget.

De gældende færøske regler om ydelser ved alderdom findes i lov nr. 208 af 11. juni 1959 for Færøerne om folkepension. Med denne lov gennemførtes en folkepensionsordning i alt væsentligt svarende til den lovgivning om folkepension, som blev gennemført i den øvrige del af riget ved lov nr. 258 af 2. oktober 1956 om ændringer i lov om folkeforsikring. Væsentlige træk i nyordningen på Færøerne var en gradvis forhøjelse af pensionsydelse, således at de kom til at ligge på linie med ydelserne i kommunegruppe III (landdistrikterne) efter folkeforsikringsloven og en — ligeledes gradvis — forhøjelse af tilgangsalderen for pension, således at der også på dette punkt kom overensstemmelse mellem reglerne på Færøerne og reglerne i den øvrige del af riget.

Pr. 1. april 1961 vil pensionerne på Færøerne have nået samme niveau som i kommunegruppe III efter reglerne i folkeforsikringsloven, således som disse var efter lovændringen af 2. oktober 1956, og pr. 1. april 1963 vil tilgangsalderen for folkepension på Færøerne være den samme, som er gældende i den øvrige del af riget.

Siden folkepensionsordningens (og invalidepensionsordningens) gennemførelse på Færøerne i 1959 er folkeforsikringsloven flere gange ændret, og ved lov nr. 238 af 10. juni 1960, hvorved navnlig gennemførtes betydningsfulde principielle ændringer i invalidepensionsordningen, er reglerne om invalide- og folkepension udskilt i en særlig lov, der ligeledes

er undergået visse ændringer, senest ved love nr. 43 og 44 af 1. marts 1961.

Nærværende lovforslag er vedtaget af det færøske lagting, og det tager sigte på forhold vedrørende folkepensionsordningen, som det må anses for særlig vigtigt og særlig presserende at søge ændret, nemlig følgende:

- 1) mulighed for at tillægge personer folkepension fra det 60. år, når svigtende helbred eller andre særlige omstændigheder taler derfor,
- 2) nedsættelse af aldersgrænsen for kvinder, der er gift med en folkepensionist eller en invalidepensionist, således at tilgangsalderen bliver den samme som for enlige kvinder, d. v. s. 62 år (i perioden indtil 1. april 1963 dog 61 år),
- 3) tilvejebringelse af et særligt rådighedsbeløb som en procentsats af de udbetalte folkepensioner med henblik på anvendelse ved etablering af alderdomshjem,
- 4) i forbindelse hermed en ændring af ventetillægsordningen på linie med den ændring, som gennemførtes i den øvrige del af riget ved lov nr. 111 af 29. marts 1960 om ændring i lov om folkeforsikring. Ændringen går ud på, at forhøjelsen pr. 1. april 1961 af ventetillægssatserne — samtidig med en forhøjelse af ventetillægssalderen til henholdsvis 70 år og 72 år — kun skal gælde for personer, der begærer folkepension efter 1. april 1961, medens pensionister, der inden